

Arrest

nr. 350 226 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 17 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 december 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 januari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 2004 in Luanda. Daar woonde u bijna uw volledige leven in de wijk Sapu. U ging naar school tot de vijfde graad van het secundair.

In augustus 2022 startte uw moeder met een job als adviseur bij UNITA. Ze gaf advies aan mensen als de overheid slechte dingen deed. Op 31 augustus 2024 nam ze deel aan een manifestatie tegen de overheid. Hierdoor kwam er politie naar uw huis, op zoek naar uw moeder. Zij kon jullie op tijd waarschuwen en u kon wegvluchten. U vluchtte helemaal tot in het huis van M. en M., zij woonden een beetje verder in Kimbangu. Uit medelijden namen zij u in huis en sindsdien leefde u daar ondergedoken. U kon het huis niet verlaten, omdat u als dochter van een activiste gezocht werd. Vier maanden na uw intrek begon M. u ongewenst aan te raken. U kon niet weigeren, omdat M. dreigde u aan te geven. In maand vijf had hij ongewenst seksuele relaties met u. Zijn echtgenote M. ontdekte dit, waarop M. u twee weken elders liet onderduiken alvorens hij uw vertrek uit Angola regelde.

In maart 2025 verliet u Angola met het vliegtuig en een paspoort. Op 17 maart 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in te België.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om gedood te worden door de overheid, omdat u de dochter bent van een activist. Daarnaast vreest u dat de vrouw van M. u zal doden, door wat er met haar echtgenoot gebeurde.

Ter staving van uw asielmotieven legt u geen documenten neer

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om gedood te worden door de overheid, omdat u de dochter bent van een activist. Daarnaast vreest u dat de vrouw van M. u zal doden, door wat er met haar echtgenoot gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 11.12.2025, hierna CGVS, p.16).

1. Uw verklaringen met betrekking tot uw paspoort zijn niet aannemelijk. Dit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, omdat deze mogelijks informatie (in- en uitreisstempels) bevat die niet strookt met uw verklaringen.

- U weet niet of u met een legaal of vals paspoort reisde (CGVS, p.13).
- U weet niet welke gegevens op het paspoort stonden. Naam, geboortedatum en –plaats zijn u allemaal onbekend, u weet enkel dat het uw foto bevatte (CGVS, p.13).

- U moest niets ondernemen om het paspoort in orde te krijgen, geen enkel document handtekenen en moest geen vingerafdrukken geven (CGVS, p.13).

- M. ging uw paspoort ophalen (CGVS, p.13).
- Bij de DVZ verklaarde u illegaal gereisd te zijn, met een paspoort geregeld door de smokkelaar, met uw foto. De naam zou u niet gezien hebben.

- Bij de aanvraag van een paspoort worden er biometrische gegevens afgenomen zoals vingerafdrukken. Daarnaast kan niemand in naam van de aanvrager diens paspoort ophalen.

- Gezien de objectieve informatie voorhanden en gezien uw bewering niets ondernomen te hebben om het paspoort te verkrijgen, kan u niet met een geldig paspoort op uw naam gereisd zijn. (Zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.)

- Het is in elk geval onaannemelijk dat u zou reizen zonder te weten met welke identiteitsgegevens u reist, gezien uw identiteit op een luchthaven steeds gecontroleerd kan worden, zeker bij internationale reizen.

2. Uw verklaringen met betrekking tot uw moeder haar link met UNITA laat te wensen over.

2.1 U weet niets over haar concrete functie.

- U kan over de job van uw moeder enkel verklaren dat ze advies gaf aan de mensen als de overheid iets slechts deed (CGVS, p.6-7). U later opnieuw de kans om meer informatie te geven over haar job herhaalt u wederom dat ze adviezen gaf aan mensen (CGVS, p.16).

- U weet niet welke adviezen ze gaf (CGVS, p.7).

- U weet niet om welke reden uw moeder adviseur is geworden bij UNITA (CGVS, p.7).

- U stelt het ene moment dat uw moeder reeds voor haar job als adviseur al politiek actief was, om dan uiteindelijk toch te stellen dat ze pas politiek actief werd in augustus 2022 bij de start van haar job (CGVS, p.7). Later tijdens het onderhoud stelt u dan weer dat ze als tiener al politiek actief was en deelnam aan “activiteiten” (CGVS, p.18).

- Wat die activiteiten dan inhouden weten u niet (CGVS, p.18).

- U stelt dat ze op de hoogte raakte van de job via haar vriend M. N., maar weet niet wat M. N. deed voor UNITA (CGVS, p.8).

- U weet niet waar uw moeder haar kantoor gelegen was (CGVS, p.24).

- U weet niet hoe haar baas heet (CGVS, p.24).

- U weet niet hoeveel collega's ze had (CGVS, p.24).

2.2 U weet niets over de manifestatie in kwestie waarop zij in het vizier kwam.

- U kan niets anders vertellen over de manifestatie van 31 augustus 2024, buiten dat ze georganiseerd werd omwille van de slechte overheid en de stijgende prijzen (CGVS, p.18).
- U weet niet wat de concrete aanleiding was waarom er werd gemanifesteerd die dag (CGVS, p.18).
- U weet niet met wie uw moeder op de manifestatie was die dag (CGVS, p.18).
- U weet niet wat er concreet gebeurde waardoor uw moeder in confrontatie kwam met de politie (CGVS, p.20).

3. U maakt niet aannemelijk dat u door de Angolese autoriteiten gezocht zou worden.

- U kan niet concretiseren waarom jullie als familie gezocht zouden worden door de autoriteiten (CGVS, p.19).
- Bovendien is het niet geloofwaardig dat u persoonlijk door de autoriteiten zou gezocht worden. U was namelijk nooit politiek actief of nam nooit deel aan politieke activiteiten (CGVS, p.9,20).
- U was bovendien niet gekend bij de autoriteiten (CGVS, p.23-24).
- Gevraagd waarom u als persoon zonder politieke affiliaties gezocht zou worden, hervalt u in de verklaring dat door de functie van uw moeder, ook u gezocht wordt (CGVS, p.24).
- U werd niet gezocht terwijl u bij M. woonde (CGVS, p.25).
- U kan niet concretiseren waarom de autoriteiten heden ten dage naar u op zoek zouden zijn (CGVS, p.25).

4. Het CGVS hecht geen geloof aan uw verblijf bij M. en M..

4.1 U bent strijdig over waar ze woonden en uw verblijf bij hen.

- Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u vluchtte naar het eerste huis dat u tegenkwam, het huis van M. en M. (CGVS-vragenlijst d.d. 30.10.2025, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat u zeker vijftien minuten moest wandelen tot aan het huis van M. en M. en dat Sapu een dicht bewoonde wijk was (CGVS, p.9-10). Het is dus vrijwel onmogelijk dat het huis van M. en M. het eerste was dat u tegenkwam, na vijftien minuten, terwijl u in een dicht bewoonde wijk woonde.
- U verklaarde dat u uw laatste nacht in Angola spendeerde in het huis van M. en M., terwijl u later tijdens het onderhoud verklaarde dat u nog twee weken ondergedoken in een andere schuilplaats verbleef (CGVS, p.12,16). U geconfronteerd met deze verklaring herhaalt u louter dat M. u naar een andere plek bracht om u te beschermen (CGVS, p.24).

4.2 Uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf bij M. en M. zijn niet aannemelijk.

- U verklaart dat u tijdens uw verblijf opgesloten zat in een kamer en de voorwaarde waaronder ze u in huis namen was dat u in de slaapkamer zou blijven (CGVS, p.11). Later tijdens het onderhoud verklaart u dat u voor hen kookte, het huishouden deed, de kleren wassen en alle huishoudelijke taken (CGVS, p.20).
- U verklaart dat u opgesloten zat in een kamer, maar de problemen met M. begonnen omdat u vergat uw deur op slot te doen op een nacht (CGVS, p.11, 15). Er kan niet ingezien worden hoe u zelf zou kunnen uw deur sluiten en openen als u opgesloten zat.
- U stelt dat M. en M. wantrouwig waren om u in huis te nemen, omdat zij bang waren om zelf in de gevangenis te belanden. Voornamelijk M. had overtuiging nodig (CGVS, p.12). U weet echter niet wat M. zei om M. over de streep te trekken of waarom hij uiteindelijk van idee veranderde (CGVS, p.12,21).
- Het is opmerkelijk dat M. en M. u zonder meer in huis namen, gezien u ze nooit eerder hadden ontmoet en jullie families elkaar niet kenden (CGVS, p.12,9).
- U maakte geen afspraken met hen over een bijdrage aan de huur of levenskosten (CGVS, p.12).
- U weet niets over M. en M.. Niets over hun interesses of persoonlijke leven (CGVS, p.21). Nochtans at u elke avond samen met M. en verklaart u een goede band met hen te hebben gehad (CGVS, p.21,12). Het is bovendien opmerkelijk dat twee vreemden u zonder meer in huis zouden nemen, met het risico om zelf gepakt te worden, maar dan geen enkele moeite zouden nemen om over zichzelf te vertellen (CGVS, p.21).

5. Uw verklaringen stemmen niet overeen tussen de DVZ en het CGVS.

- Uw verklaringen met betrekking tot het huis van M. en M. werden reeds besproken (zie supra). • U verklaarde dat M. u vanuit uw schuilplaats naar de luchthaven bracht, terwijl u bij de DVZ verklaarde dat M. thuis kwam van zijn werk, nadat M. de affaire had ontdekt, en u rechtstreeks naar de luchthaven bracht (CGVS, p.16; CGVS-vragenlijst, vraag 5).

- U verklaarde voor het CGVS dat u nooit identiteitsdocumenten had zoals een paspoort of identiteitskaart, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat uw identiteitskaart nog in Angola ligt (DVZ d.d. 30.10.2025, p.10).

De vaststelling dat u uw onderduiken niet aannemelijk maakt, doet verder afbreuk aan uw bewering vervolgd te zijn geweest omwille van uw moeders activisme.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 december 2025. U maakte echter geen opmerkingen over, waardoor u geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert doorheen haar verzoekschrift de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6, tweede lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht”. Verzoekster voert tevens een beoordelingsfout, machtsmisbruik en een schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Verzoekster benadrukt haar profiel als jonge vrouw met een gecumuleerd kwetsbaarheidsprofiel waaronder naast haar geslacht en leeftijd ook het gegeven dat ze slachtoffer is van seksueel geweld en mensenhandel en familielid van een gezochte politieke tegenstander. Er wordt tevens gewezen op de precaire sociaaleconomische situatie van het gezin en aangehaald dat verzoekster in België niet volledig geïsoleerd is. Daarnaast wijst verzoekster op de politieke vervolging tussen 2022 en 2024 en mensenhandel en uitbuiting tussen 2024 en 2025.

Voorts haalt verzoekster op omstandige wijze een duidelijke beoordelingsfout aan met betrekking tot de geloofwaardigheid van de reisdocumenten en het migratietraject alsook de feitelijke en juridische onjuistheid met betrekking tot het politiek engagement van haar moeder en de realiteit van de gebeurtenissen van 31 augustus 2024 evenals de onbekendheid met de indicatoren van mensenhandel en huishoudelijke slavernij. Verzoekster betoogt verder dat er geen onderzoek is gebeurd naar het risico van indirecte vervolging (“Reflex Persecution”) en toerekening van politieke overtuiging alsook dat er een gebrek is aan effectieve bescherming door de Angolese staat en risico bij terugkeer. Vervolgens wijst verzoekster op een gedetailleerde analyse van de Angolese context. Ze stipt hierbij de politieke onderdrukking en de wet op vandalisme van augustus 2024 aan en de subsidiaire bescherming.

Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekster naar en citeert ze fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en ’s Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt een onvertaalde kopie van een stuk van de Angolese overheid in hoofde van verzoekster toegevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster benadrukt haar profiel als jonge vrouw met een gecumuleerd kwetsbaarheidsprofiel waaronder haar jonge leeftijd, geslacht en het gegeven dat zij slachtoffer is van seksueel geweld en mensenhandel alsook een familielid van een gezocht politiek tegenstander waarbij ook het familiaal isolement waarin ze verkeert wordt aangehaald. Tevens beklemtoont verzoekster dat ze een getraumatiseerd slachtoffer is en dat posttraumatische stress het geheugen kan beïnvloeden.

Verzoekster slaagt er met haar betoog niet in bovenstaande terechte bevindingen te ontkrachten.

Vooreerst merkt de Raad op dat er geenszins enige stukken voorliggen waaruit kan worden vastgesteld dat verzoeksters vermeende psychologische staat een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen.

Daarnaast stipt de Raad aan dat er ook geenszins kan blijken dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij daadwerkelijk lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar vermeende psychische problemen niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoekster, ondanks haar jonge doch meerderjarige leeftijd met tijdens het gehoor bijstand van een advocaat en een tolk, niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS precies en uitgebreid kon antwoorden op de vragen zonder gewag te maken van geheugenproblemen en/of trauma's en zonder bijkomende opmerkingen op het einde van zijn onderhoud inzake de tolk of haar mentale toestand (persoonlijk onderhoud van 11 december 2025, p. 2, p. 26).

Daarenboven maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 30 oktober 2025).

Gelet op het voorgaande en gelet op onderstaande vaststellingen inzake verzoeksters ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas inzake politieke vervolging en slavernij/seksueel geweld (infra), treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van de oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Angola gedood te worden door de Angolese overheid omdat haar moeder een politiek activist was. Tevens vreest verzoekster de echtgenote van de man met wie zij ongewenste seksuele relaties had.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.3.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar paspoort niet aannemelijk zijn:

"Dit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, omdat deze mogelijks informatie (in- en uitreisstempels) bevat die niet strookt met uw verklaringen.

- *U weet niet of u met een legaal of vals paspoort reisde (CGVS, p.13).*
- *U weet niet welke gegevens op het paspoort stonden. Naam, geboortedatum en –plaats zijn u allemaal onbekend, u weet enkel dat het uw foto bevatte (CGVS, p.13).*
- *U moest niets ondernemen om het paspoort in orde te krijgen, geen enkel document handtekenen en moest geen vingerafdrukken geven (CGVS, p.13).*
- *M. ging uw paspoort ophalen (CGVS, p.13).*
- *Bij de DVZ verklaarde u illegaal gereisd te zijn, met een paspoort geregeld door de smokkelaar, met uw foto. De naam zou u niet gezien hebben.*
- *Bij de aanvraag van een paspoort worden er biometrische gegevens afgenomen zoals vingerafdrukken. Daarnaast kan niemand in naam van de aanvrager diens paspoort ophalen.*

• *Gezien de objectieve informatie voorhanden en gezien uw bewering niets ondernomen te hebben om het paspoort te verkrijgen, kan u niet met een geldig paspoort op uw naam gereisd zijn. (Zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.)*

• *Het is in elk geval onaannemelijk dat u zou reizen zonder te weten met welke identiteitsgegevens u reist, gezien uw identiteit op een luchthaven steeds gecontroleerd kan worden, zeker bij internationale reizen."*

Verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie omtrent smokkelaars evenals de corruptie in Angola en betoogt dat haar verklaringen volkomen consistent zijn over deze werkwijze. Ze stelt dat het feit dat zij alleen haar foto heeft gezien en niet de tekstuele gegevens, niet als een garantie voor de waarheid beschouwd kan worden. Verzoekster betoogt dat iemand die een vals verhaal zou verzonnen hebben, waarschijnlijk de fictieve details uit het hoofd zou hebben geleerd. Verzoekster meent dat het feit dat zij hiervan niet op de hoogte was, aantoont dat zij door het netwerk als een pakket werd behandeld wat haar geloofwaardigheid als iemand die in nood gevlucht is, versterkt. Ze vervolgt dat verweerder voorbijgaat aan de wijdverbreide corruptie in Angola en algemene landeninformatie bevestigt dat officiële documenten verkregen kunnen worden door middel van corruptie zonder dat de aanvrager daarvoor fysiek aanwezig moet zijn. Verzoekster betoogt dat bovendien uit onderzoek naar identiteitssystemen in Angola blijkt dat hoewel biometrie in theorie vereist is, de regels omzeild kunnen worden door de mazen in het systeem en de tussenkomst van corrupte personen. Verzoekster besluit dat het feit dat M. alles geregeld heeft zonder dat zij haar schuilplaats verlaten heeft, volkomen aannemelijk is in de Angolese context.

Verzoekster brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie waarin sprake is van corruptie en de werkwijze van smokkelaars die de regels kunnen omzeilen, geenszins concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte motieven inzake haar individuele situatie en die haar inconsistente en uiterst gebrekkige verklaringen over haar paspoort kunnen verschonen. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente en nauwkeurige verklaringen aflegt over zijn persoonsgegevens, in casu verzoeksters paspoort.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op terechte wijze dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar moeder en de link met UNITA te wensen overlaten:

"2.1 U weet niets over haar concrete functie.

• *U kan over de job van uw moeder enkel verklaren dat ze advies gaf aan de mensen als de overheid iets slechts deed (CGVS, p.6-7). U later opnieuw de kans om meer informatie te geven over haar job herhaalt u wederom dat ze adviezen gaf aan mensen (CGVS, p.16).*

• *U weet niet welke adviezen ze gaf (CGVS, p.7).*

• *U weet niet om welke reden uw moeder adviseur is geworden bij UNITA (CGVS, p.7).*

• *U stelt het ene moment dat uw moeder reeds voor haar job als adviseur al politiek actief was, om dan uiteindelijk toch te stellen dat ze pas politiek actief werd in augustus 2022 bij de start van haar job (CGVS, p.7). Later tijdens het onderhoud stelt u dan weer dat ze als tiener al politiek actief was en deelnam aan "activiteiten" (CGVS, p.18).*

• *Wat die activiteiten dan inhouden weten u niet (CGVS, p.18).*

• *U stelt dat ze op de hoogte raakte van de job via haar vriend M. N., maar weet niet wat M. N. deed voor UNITA (CGVS, p.8).*

• *U weet niet waar uw moeder haar kantoor gelegen was (CGVS, p.24).*

• *U weet niet hoe haar baas heet (CGVS, p.24).*

• *U weet niet hoeveel collega's ze had (CGVS, p.24).*

2.2 U weet niets over de manifestatie in kwestie waarop zij in het vizier kwam.

• *U kan niets anders vertellen over de manifestatie van 31 augustus 2024, buiten dat ze georganiseerd werd omwille van de slechte overheid en de stijgende prijzen (CGVS, p.18).*

• *U weet niet wat de concrete aanleiding was waarom er werd gemanifesteerd die dag (CGVS, p.18).*

• *U weet niet met wie uw moeder op de manifestatie was die dag (CGVS, p.18).*

• *U weet niet wat er concreet gebeurde waardoor uw moeder in confrontatie kwam met de politie (CGVS, p.20)."*

Verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie en betoogt dat hieruit blijkt dat er op 31 augustus 2024 een grote demonstratie heeft plaatsgevonden in Luanda om te protesteren tegen de nieuwe wet op vandalisme van openbare goederen en diensten. Ze stelt dat haar verhaal dan ook volledig overeenkomt met de historische feiten en zij melding maakt van een demonstratie tegen de regering en de hoge kosten van levensonderhoud, hetgeen de aanleiding was tegen deze vrijheidsbeperkende wet die sociale protesten strafbaar stelt. Verzoekster stelt dat het feit dat zij als twintigjarig meisje, dat niet politiek onderlegd is, niet de exacte titel van de wet noemt maar wel de essentie kan beschrijven en de exacte datum vermeldt, een sterke aanwijzing is voor haar geloofwaardigheid. Voorts benadrukt verzoekster dat haar moeder in augustus 2022 begon te werken voor UNITA en dit de datum is van de betwiste algemene verkiezingen toen UNITA massaal mensen rekruteerde om toezicht te houden op stembureaus en de resultaten te betwisten. Verzoekster stelt dat het heel aannemelijk is dat een handelaarster aangeworven werd als een lokaal kaderlid om de achterban te mobiliseren. Ze betoogt dat het feit dat haar moeder de operationele details voor haar verboden hield met de bewering dat ze nog maar een kind was en ze het toch niet begrijpt, een

standaardveiligheidsmaatregel is voor militanten in een autoritair regime en het vooral bedoeld is om haar dochter te beschermen.

Met de loutere volharding in haar verklaringen zoals reeds afgelegd tijdens de administratieve procedure en de verwijzing naar algemene landeninformatie brengt verzoekster in geen geval overtuigende en valabele elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande correcte bevindingen die steun vinden in de door haar geschetste context en haar gebrekkige verklaringen over de werkzaamheden van haar moeder bij UNITA kunnen verschonen. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige, doorleefde en consistente verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees, in casu de werkzaamheden van verzoeksters moeder voor UNITA die volgens haar verklaringen ertoe hebben geleid dat ze haar huis heeft ontvlucht en daarna ondergedoken leefde. Verzoekster kan met de verwijzing naar haar leeftijd geenszins een afdoende verklaring bieden voor haar gebrekkige kennis, te meer zij reeds zeventien tot negentien jaar was toen haar moeder bij UNITA werkzaam was en ten tijde van de beweerde arrestatie van haar activistische moeder reeds meerderjarig en geen infans meer en zij bovendien verklaarde tot het vijfde/zesde middelbaar onderwijs naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ van 30 oktober 2025, p. 6; persoonlijk onderhoud van 11 december 2025, p. 8).

Voorts wordt er in de bestreden beslissing terdege opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij door de Angolese autoriteiten gezocht zou worden:

“• U kan niet concretiseren waarom jullie als familie gezocht zouden worden door de autoriteiten (CGVS, p.19).

• Bovendien is het niet geloofwaardig dat u persoonlijk door de autoriteiten zou gezocht worden. U was namelijk nooit politiek actief of nam nooit deel aan politieke activiteiten (CGVS, p.9,20).

• U was bovendien niet gekend bij de autoriteiten (CGVS, p.23-24).

• Gevraagd waarom u als persoon zonder politieke affiliaties gezocht zou worden, hervalt u in de verklaring dat door de functie van uw moeder, ook u gezocht wordt (CGVS, p.24).

• U werd niet gezocht terwijl u bij M. woonde (CGVS, p.25).

• U kan niet concretiseren waarom de autoriteiten heden ten dage naar u op zoek zouden zijn (CGVS, p.25).”

Verzoekster repliceert dat algemene landeninformatie bevestigt dat het Angolese regime zich richt op de families van opposanten om druk op hen uit te oefenen. Ze benadrukt dat aangezien haar moeder na de inval van 31 augustus 2024 op de vlucht is, de Angolese autoriteiten die bekend staan om hun brute methoden onvermijdelijk interesse tonen in haar oudste dochter om informatie te kunnen vergaren. Verzoekster vervolgt dat tijdens de politie inval zij in de ogen van de autoriteiten ongetwijfeld haar schuld of medeplichtigheid bevestigd heeft. Verzoekster beklemtoont dat zij niet beschouwd zal worden als een neutrale burger, maar in context van de wet op vandalisme als de dochter van een opstandeling die zich aan een arrestatie heeft onttrokken. Verzoekster betoogt dat zij dus het risico loopt om zelf als een politieke tegenstander te worden behandeld.

Verzoekster kan met de volharding in haar verklaringen, post-factum poneringen en verwijzing naar algemene landeninformatie geenszins bovenstaande pertinente overwegingen ontkrachten en een vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten in concreto aannemelijk maken, te meer reeds twijfels rijzen over het politiek profiel van haar moeder gelet op verzoeksters uiterst gebrekkige verklaringen daaromtrent (supra) en te meer verzoekster verklaarde zelf nooit politiek actief te zijn geweest of te hebben deelgenomen aan politieke activiteiten (Vragenlijst CGVS van 30 oktober 2025, vraag 3; persoonlijk onderhoud van 11 december 2025, p. 9).

Verder motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters verblijf bij M. en M.:

“4.1 U bent strijdig over waar ze woonden en uw verblijf bij hen.

• Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u vluchtte naar het eerste huis dat u tegenkwam, het huis van M. en M. (CGVS-vragenlijst d.d. 30.10.2025, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat u zeker vijftien minuten moest wandelen tot aan het huis van M. en M. en dat Sapu een dicht bewoonde wijk was (CGVS, p.9-10). Het is dus vrijwel onmogelijk dat het huis van M. en M. het eerste was dat u tegenkwam, na vijftien minuten, terwijl u in een dicht bewoonde wijk woonde.

• U verklaarde dat u uw laatste nacht in Angola spendeerde in het huis van M. en M., terwijl u later tijdens het onderhoud verklaarde dat u nog twee weken ondergedoken in een andere schuilplaats verbleef (CGVS, p.12,16). U geconfronteerd met deze verklaring herhaalt u louter dat M. u naar een andere plek bracht om u te beschermen (CGVS, p.24).

4.2 Uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf bij M. en M. zijn niet aannemelijk.

• U verklaart dat u tijdens uw verblijf opgesloten zat in een kamer en de voorwaarde waaronder ze u in huis namen was dat u in de slaapkamer zou blijven (CGVS, p.11). Later tijdens het onderhoud verklaart u dat u voor hen kookte, het huishouden deed, de kleren wassen en alle huishoudelijke taken (CGVS, p.20).

• U verklaart dat u opgesloten zat in een kamer, maar de problemen met M. begonnen omdat u vergat uw deur op slot te doen op een nacht (CGVS, p.11, 15). Er kan niet ingezien worden hoe u zelf zou kunnen uw deur sluiten en openen als u opgesloten zat.

- U stelt dat M. en M. wantrouwig waren om u in huis te nemen, omdat zij bang waren om zelf in de gevangenis te belanden. Voornamelijk M. had overtuiging nodig (CGVS, p.12). U weet echter niet wat M. zei om M. over de streep te trekken of waarom hij uiteindelijk van idee veranderde (CGVS, p.12,21).
- Het is opmerkelijk dat M. en M. u zonder meer in huis namen, gezien u ze nooit eerder hadden ontmoet en jullie families elkaar niet kenden (CGVS, p.12,9).
- U maakte geen afspraken met hen over een bijdrage aan de huur of levenskosten (CGVS, p.12).
- U weet niets over M. en M.. Niets over hun interesses of persoonlijke leven (CGVS, p.21). Nochtans at u elke avond samen met M. en verklaart u een goede band met hen te hebben gehad (CGVS, p.21,12). Het is bovendien opmerkelijk dat twee vreemden u zonder meer in huis zouden nemen, met het risico om zelf gepakt te worden, maar dan geen enkele moeite zouden nemen om over zichzelf te vertellen (CGVS, p.21)."

Verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie en betoogt dat de door haar beschreven situatie het archetype is van huishoudelijke slavernij en opgesloten zijn niet noodzakelijkerwijs vastgebonden in een kerker betekent maar wel dat men aan de huiselijke ruimte gebonden is zonder de mogelijkheid om deze te verlaten terwijl men uitgebuit wordt voor het onderhoud van diezelfde ruimte. Verzoekster stelt dat verweerder een fout maakt door opsluiting tegenover huishoudelijk werk te stellen terwijl het laatste het doel is van het eerste. Ze stelt dat zij verder een escalatie van misbruik beschrijft, namelijk opvang, vervolgens isolatie, bedreigingen en verkrachtingen. Verzoekster betoogt dat dit een klassiek patroon van uitbuiting is waarbij de gastheer misbruik maakt van de nood situatie van een illegale migrant. Verzoekster betoogt dat verweerder details eist over het privéleven van de gastheren, namelijk hun vrienden, hun hobby's om het verhaal te geloven. Ze betoogt dat deze eis onredelijk is en een getraumatiseerd slachtoffer, dat als seksueel en huishoudelijk object behandeld wordt, geen sociale intimiteit ontwikkelt met zijn beulen. Verzoekster meent dat stilzwijgen en vermijdingsgedrag de overlevingsstrategieën zijn. Verzoekster stelt verder dat het ontbreken van details over het sociale leven van M. en M. niet bewijst dat het verblijf niet heeft plaatsgevonden, maar de afstand bevestigt en de angst die de relatie beheersten. Verzoekster besluit dat 's Raads rechtspraak erkent dat posttraumatische stress het geheugen en vermogen om op een lineaire manier te vertellen kan beïnvloeden zonder dat dit afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid.

Door wederom slechts vast te houden aan haar relaas en verklaringen met de bekritisering van verweerders pertinente motieven die steun vinden in de stukken van het dossier kan verzoekster hieraan geen afbreuk doen. De Raad herhaalt dat er in casu geen stukken voorliggen ter staving van geheugenproblemen of een trauma waarmee een invloed op haar verklaringen wordt aangetoond (cf. 2.3.2.). De Raad stipt dan ook aan dat van verzoekster redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige en consistente verklaringen kan afleggen over kernelementen van haar vrees, in casu haar verblijf bij M. en M., quod non in casu.

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing met reden opgemerkt dat verzoeksters verklaringen niet overeenstemmen tussen de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS:

“• Uw verklaringen met betrekking tot het huis van M. en M. werden reeds besproken (zie supra).

• U verklaarde dat M. u vanuit uw schuilplaats naar de luchthaven bracht, terwijl u bij de DVZ verklaarde dat M. thuis kwam van zijn werk, nadat M. de affaire had ontdekt, en u rechtstreeks naar de luchthaven bracht (CGVS, p.16; CGVS-vragenlijst, vraag 5).

• U verklaarde voor het CGVS dat u nooit identiteitsdocumenten had zoals een paspoort of identiteitskaart, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat uw identiteitskaart nog in Angola ligt (DVZ d.d. 30.10.2025, p.10)."

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande terechte weigeringsmotieven tot de zijne.

2.3.3.3. Met betrekking tot verzoeksters verwijzing naar haar precaire sociaaleconomische situatie in Angola moet opgemerkt worden dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied vallen van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een onmenselijke behandeling veroorzaakt door een intentioneel menselijk handelen. In het dossier van verzoekster zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster bij terugkeer naar Angola op intentionele wijze door een menselijk handelen zal worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften. Immers moet in dit verband aangestipt worden dat verzoeksters vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en zij overigens meerderjarig is, geen gezondheidsproblemen aantoon, Portugees spreekt en bovendien verklaarde tot het vijfde/zesde middelbaar onderwijs naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ van 30 oktober 2025, p. 6, 11; persoonlijk onderhoud van 11 december 2025, p. 8).

2.3.3.4. Waar verzoekster middels haar verzoekschrift een kopie van een stuk van de Angolese overheid in haar hoofde neerlegt, stipt de Raad vooreerst aan dat er geen voor eensluidende vertaling werd bijgebracht laat staan een vrije vertaling zodat de inhoud ervan geenszins kan worden nagegaan. Bovendien wijst de Raad er daarnaast op dat er louter een kopie werd bijgebracht en er aan dit stuk geen afdoende objectieve bewijswaarde kan toegekend worden daar er geen garantie geboden kan worden over de authenticiteit noch kan het worden geverifieerd.

Er wordt in dit verband overigens aan herinnerd dat de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad geenszins aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Hoe dan ook moet vastgesteld worden dat in het verzoekschrift dit stuk wordt aangeduid als zijnde een akte van de burgerlijke stand zodat de Raad mede bij gebrek aan enige verdere toelichting ook niet kan inzien hoe dergelijk stuk - voornamelijk omtrent de identiteitsgegevens en de burgerlijke staat, hetgeen in casu op zich niet wordt betwist - afbreuk kan doen aan het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas.

De Raad besluit dat het door verzoekster bijgebracht stuk middels haar verzoekschrift dan ook geen afbreuk kan doen aan voorgaande vaststellingen omtrent de terechte weigeringsmotieven.

2.3.3.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet (heden artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Angola geen (staats)bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

2.3.4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie evenwel omtrent politieke onderdrukking en de wet op vandalisme niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde oud artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar het thans opgeheven artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin werd gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet (cf. heden vervat in artikel 4, lid 4 van de Verordening (EU) 2024/1347). Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zijnde thans in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.9. Inzake de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM moet worden benadrukt dat de Raad in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Onderhavige beslissing strekt er zich op geen enkele wijze toe het privé- en /of gezinsleven van verzoekster te verhinderen of te bemoeilijken. Daarbij kan worden aangestipt dat het doel van het verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden (of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming).

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU